

pomota in našel sem, da mora biti pomota v tem, da veljajo številke za Metliko, katere so navedene za Črnomelj, ker ni misliti, da bi se v okraju Metliki pomnožila goved od 5430 na 10026 glav, nasprotno pa v okraju črnomeljskem znižala od 8371 na 5335. Ko bi moje prenašene številke smele veljati, bi podala se kot poprečna številka 44 za metliški in 56 za črnomaljski okraj. To sem naznanil tudi velesl. kmetijskemu ministerstvu. Nemogoče pa mi je, na lastno roko tako preminjati številke, katere so povzete iz uradne statistike, izdane od centralnega statističnega c. kr. ravnateljstva. ker potem se podere vsa statistika, ko bi vsakater po svojem mnenji prenašal stavke. Žal, da smo še v začetku, še v prvih pojavih statistike ter da je ta še zelo pomanjkljiva. Upajmo, da bodo prihodnje štetve bolj natančne in vestne!

(Dalje prihodnjič.)

Naznanilo in razglas.

Novo šolsko leto na podkovski šoli ljubljanski se prične 1. dne januarija 1887. leta.

S podukom v podkovstvu združen je tudi nauk o ogledovanju živine in mesa. Kdor želi biti sprejet v podkovsko šolo, mora se izkazati:

1. S spričevalom, da se je pri kakem kovaču za kovaškega pomočnika izučil;
2. z domovinskim listom;
3. s spričevalom svojega župnika ali župana, da je poštenega obnašanja, in
4. da zna brati in pisati slovensko.

Revni učenci zamorejo tudi dobiti štipendijo po 60, oziroma 50 forintov.

Prosilci za štipendijo imajo predložiti:

1. ubožni list,
2. spričevalo poštenega obnašanja, in
3. potrdilo, da so uže dve leti za kovaške pomočnike delali. Prošnje z dotičnimi spričevali imajo poslati vsaj do 15. decembra glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

Šola traja do konca junija 1887. leta. Kdor preskušnjo dobro prestopi, more po postavi od 1873. leta patent podkovskega mojstra dobiti, ker sedaj brez preskušnje nihče ne more postati kovaški mojster. Nauk v tej šoli je brezplačen, vsak učenec ima skrbeti le za to, da si za šolski čas oskrbi živež in stanovanje ter potrebne šolske knjige. Stanovanje dobijo učenci za majhno plačo v šolski hiši.

Učenci naj se oglašé vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmirom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih bolezni, pa tudi premalo izurjenih ogledovalcev živine in mesa, toraj naj bi županstva svojo skrb obračala v to, da dobi vsaka občina vsaj enega dobrega kovača in ogledovalca živine in mesa.

Grof Thurn-Valsassina,

prvosednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis.

začasni vodja podkovske šole.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli vršile se bodo dné 27. in 28. decembra t. l., in sicer: 27. decembra skušnja iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskavali

podkovske šole, 28. decembra pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri se hočejo podvreči tej skušnji, naj se oglašé pri podpisnem vodstvu do 15. dne decembra t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani

dné 27. oktobra 1886.

Dr. Karol vitez Bleiweis.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Če razun tû omenjenih, potem onih trgovskih obrtov, kateri so bili predmet t. u. ukazu z dne 20. septembra 1883., št. 25.881, obstojijo v tamošnjem zborničnem okraju še drugi pod skupnim (kolektivnim) imenom izvrševani trgovski obrti, katerih poimenovanje more dajati prostor dvojbam o obsegu trgovske pravice, naj se mnenje raztegne tudi na te obrte. — Pri tem pa se vendar omenja, da gledé onih skupnih trgovinskih obrtov, katerih zaznamenovanje kaže na določeno kategorijo blaga, kakor na pr. obrti trgovcev s posteljno opravo, z umetninami, s pisarsko, risarsko in slikarsko pripravo, trgovcev z barvili, s pridelki rudnikov, z modnim blagom, z igračami in berchtesgadenskim blagom, ni potreba zaznamenovati obsega pravice.

Odsek se je zaradi te zadeve obrnil do gremija trgovcev v Ljubljani in na posamične udeležence, da bi si udobil potrebna pojasnila in bi mogel natanko poročati o teh razmerah.

V naslednjem poročilo.

Izkaz blaga, katero obseza trgovski obrt kramarjev, vzet je iz dvornega dekreta z dne 20. februarja 1822.

V Kranjski bile so vendar uže tedaj, ko je izšel ta dekret, različne naprave. V Ljubljani so med kramarji in trgovci uže za vlade Marije Terezije nastali prepiri o njihovih trgovskih pravicah ter se konečno odpravili s poravnavo, katera je bila z dvornim dekretom z dné 3. julija 1775. l. potrjena. Na podstavi te poravnave sta bila sestavljena dva izkaza o blagu; eden teh izkazov obsežal je blago, s katerim so imeli vkupno tržiti kramarji in trgovci. Zopet nastali prepiri dali so cesarju Josipu II. povod, da je v kranjskih mestih odpravil razliko med trgovci in kramarji; slednji pa so morali zdaj izkazati se, da so si priučili trgovino, da imajo zadosten zaklad ter da plačujejo enak davek. Na podstavi privilegijev trgovskega stanu v Ljubljani (12. septembra 1799) plačevali so trgovskemu stanu utelovljeni kramarji manjše sprejemnine, bili so oproščeni dokaza o izučbi in izkaza o zakladu; član 11. je določeval razloček med njimi in trgovci tako, da imajo trgovci vsak po svoje, pravico, naročiti si k njihovi trgovini spadajoče blago, v balah, v kosih, centih v neomejeni količini ne le za prodaj alà minuta, marveč tudi all' in grosso, kramarji pa naj bi bili s tem zadovoljni, da si svoje zaloge samo po potrebi male trgovine naročajo ter prodajajo.

Razen tega so bile trgovcem izključljivo pridržane samo nekatere vrste finejšega in dragocenega blaga, na pr. trgovcem s specerijskim blagom: kava, sladkor, laško olje, fino dišavje, barvila itd. poleg faktorije in spedicije. Pri vseh vrstah blaga, katere v privilegijah niso bile izrečno trgovcem pridržane, dovoljena je bila trgovcem in kramarjem mala trgovina. Ker dvorni dekret z dne 20. februarja 1822. l. kramarjem tedaj, če so se izkazali s postavnim dovoljenjem, da smejo prodajati še drugo blago, kakor z naredbo z dne 12. junija